

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0594 van 15 oktober 2013
in de zaak 1112/0157/SA/4/0125

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Reiner TIJS
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Frankrijklei 93
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente SCHELLE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Sven VERNAILLEN en Joris GEENS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 26 oktober 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Antwerpen van 5 september 2011 waarbij aan Dienstverlening [REDACTED], hierna de vergunningaanvrager, een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de uitbreiding van de [REDACTED] met inbegrip van het rooien van bomen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest nr. S/2013/0099 van 30 april 2013 werd de vordering tot schorsing verworpen en de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de vierde kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 2 juli 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Reiner TIJS die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Stijn BRUSSELMANS die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Joris GEENS die verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente SCHELLE verzoekt met een aangetekende brief van 8 december 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 januari 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkommende partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 4 augustus 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de vergunningaanvrager bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden van de [REDACTED], met inbegrip van het rooien van bomen”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’ gedeeltelijk gelegen in natuurgebied, gedeeltelijk in agrarisch gebied, gedeeltelijk in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied en gedeeltelijk in een ontginningsgebied met nabestemming groengebied.

De percelen zijn tevens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, *“Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen”*, dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 september 2010 tot en met 2 oktober 2010, worden 67 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 20 augustus 2010 een gunstig advies uit.

Het voormalige Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologisch Patrimonium brengt op 7 september 2010 een gunstig advies uit.

De dienst Natuurlijke Rijkdommen – Antwerpen en Limburg brengt op 14 september 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 23 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit voor de werken “van het centrum tot de boerderij”. Voor de werken “van de boerderij/buurtweg tot de Wullebeek” adviseert het Agentschap voor Natuur en Bos ongunstig “aangezien de werken het vellen van een zeer waardevolle knotwilgenrij impliceren”.

Het Provinciebestuur – Dienst Waterbeleid brengt op 21 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 16 augustus 2011 neemt de tussenkomenende partij het volgende gunstig standpunt in:

“ ...

1. De aanvraag is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening:

1.1. Naar de mobiliteitsimpact diende niet specifiek studie gedaan te worden, aangezien het een bestaande gemeenteweg in slechte staat betreft, waardoor een heraanleg, met daarbij dan de nodige veiligheids- of inrichtingsmaatregelen naar zwakke weggebruikers toe, noodzakelijk is in uitvoering van onze taak als wegbeheerder.

... ”

2. De ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt overschreden:

Deze wordt niet overschreden aangezien het een bestaande, weliswaar in slechte staat verkerende, gemeenteweg betreft, waarvoor het rooilijnplan dd. 04/03/1940 een breedte van 15m voorziet. Het aanlegplan maakt slechts gebruik van 10m en dit met inbegrip van alle wegaanhorigheden, zijnde de goten, de groenaanleg en het fietspad. Het betreft daarbij een bestaande gemeenteweg, waardoor de bestemmingszone volgens het gewestplan niet ter zake doet, waarbij opgemerkt moet worden dat de weg gelegen is op de grens tussen de bestemmingszones ontginningsgebied met respectieve nabestemmingen groengebied en agrarisch gebied. Daarenboven zijn langsheen deze weg woningen, exploitaties van kleiontginning en grondwerken, en landbouwexploitaties gelegen, waardoor de heraanleg van deze openbare weg functioneel inpasbaar is, niet in strijd is met het gewestplan noch de ruimtelijke draagkracht van de weg zelf, noch deze van de omgeving overschrijdt.

... ”

Op 5 september 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven. De aanvraag betreft immers het heraanleggen en uitbreiden van een bestaande weg binnen de voor deze weg vastgestelde rooilijnen in het rooilijnplan goedgekeurd bij K.B. op 04-03-1940.

...

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar gaat volledig akkoord met de bezwaarweering geformuleerd d.d. 04-08-2011 door de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en de secretaris van de gemeente Schelle en maakt zich deze weerlegging eigen.

Bijkomend wordt:

- Voor het punt 5.1.4 verwezen naar het gunstig advies d.d. 07-09-2010 van Onroerend Erfgoed – Archeologie (als bijlage);
- Voor het punt 5.1.3.3 verwezen naar het gunstig advies van het college d.d. 16-08-2011 waarbij rekening werd gehouden met o.a. de bezwaren, de goede ruimtelijke ordening en de gemeentelijke beleidsdoelstellingen.

...

De vernieuwing van de ■■■■ waarbij een dubbelrichtingsfietspad wordt voorzien zoals voorgesteld in de bijgevoegde plannen en verklarende nota, is stedenbouwkundig aanvaardbaar. De aanvraag gebeurt langsheen het bestaande tracé dat bovendien bekrachtigd werd in het rooilijnplan K.B. 04-03-1940 voor deze weg. Voor wat betreft het ongunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos wordt het behoud van de knotwilgenrij niet gevolgd. Wel wordt –in het wegsegment waar deze knotwilgenrij verdwijnt- een heraanplant opgelegd met takken van dezelfde knotwilgen en dit langsheen de westkant van het fietspad en de rijweg. De heraanplant dient op geregelde afstand te gebeuren. Er wordt om de 5 à 6 m voorgesteld. Hiervan kan in samenspraak met het Agentschap voor Natuur en Bos worden afgeweken, doch dient deze heraanplant het eerstvolgende plantseizoen na voltooiing van de heraanleg worden volbracht.

Algemene conclusie

De aanvraag is, mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden, stedenbouwkundig aanvaardbaar.

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- Aan de voorwaarden gesteld in de adviezen van Natuur en Bos d.d. 23-09-2010 en de provinciale Dienst Waterbeleid d.d. 21-10-2010 dient te worden voldaan.
- In het wegsegment waar de knotwilgenrij verdwijnt wordt een heraanplant opgelegd met takken van dezelfde knotwilgen en dit langsheen de westkant van het fietspad. De heraanplant dient op geregelde afstand te gebeuren. Er wordt om de 5 à 6 meter voorgesteld. Hiervan kan in samenspraak met het Agentschap voor Natuur en Bos worden afgeweken, doch dient deze heraanplant het eerstvolgende plantseizoen na voltooiing van de heraanleg worden volbracht.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 15 september 2011 aangeplakt. Het beroep van de verzoekende partij, ingediend met een aangetekende brief van 26 oktober 2011, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke personen of als rechtspersonen, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Het wordt niet betwist dat de verzoekende partijen aan de ■■■ wonen. De verzoekende partijen stellen onder meer dat zij vrezen voor lawaaihinder en een ongezondere en onveilige leefomgeving door de toename van verkeer. Zij maken daarmee voldoende aannemelijk dat zij hinder en nadelen kunnen ondervinden door de bestreden beslissing.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Eerste middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen voeren de schending aan van de verordenende kracht van de voorschriften van het gewestplan Antwerpen, van het artikel 4.3.1 §1, 1°, a) VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“..."

De aanvraag is volgens het gewestplan Antwerpen telkens deels gelegen in volgende bestemmingsgebieden:

- a. Natuurgebied*
- b. Agrarisch gebied*
- c. Ontginningsgebied met nabestemming groengebied*
- d. Ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied*

(...)

Art. 13.4.3. en art. 13.4.3.1 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bepalen m.b.t. de groen- en natuurgebieden het volgende:

(...)

Art. 11.4.1 van het voormelde K.B. bepaalt m.b.t. de agrarische gebieden het volgende:

(...)

Art. 17.6.0. en art. 17.6.3. van het voormelde K.B. bepaalt m.b.t. de ontginningsgebieden het volgende:

(...)

Deze voorschriften zijn verordenend van aard. Zij moeten toegepast worden bij het verlenen van individuele eenzijdige bestuurlijke rechtshandelingen zoals de toekenning van een stedenbouwkundige vergunning.

Art. 4.3.1. §1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) bepaalt immers het volgende:

(...)

Art. 1.1.2. 13° VCRO definieert het begrip ‘stedenbouwkundig voorschrift’ als volgt:

(...)

De aanvraag mag niet strijden met een plan van aanleg, zoals het gewestplan Antwerpen. De aangevraagde werken moeten hiermee bestaanbaar zijn.

Er valt evenwel niet in te zien op welke wijze de aanleg van een weg ‘bestaanbaar’ zou zijn met de bestemmingen groengebied / natuurgebied / agrarisch gebied / ontginningsgebied. De aanleg van een weg is daarmee principieel onbestaanbaar. Verwerende partij kon dan ook niet volstaan met de vaststelling dat “de aanvraag principieel in overeenstemming is met het geldende plan”. Dit is immers juridisch volstrekt onjuist. Daarmee wordt, bij de toekenning van de vergunning, de verordenende kracht van de gewestplanvoorschriften kennelijk miskend.

Er wordt overigens ook op geen enkele wijze gemotiveerd hoe verwerende partij dan wel meende de vergunning toch te kunnen afleveren.

Het middel is ernstig en kennelijk gegrond.

...”

De verwerende partij repliceert:

“...

1.

De [REDACTED] als weg was reeds aanwezig van ruim voor de opmaak van de Gewestplannen.

In 1939 werd een rooilijnplan opgemaakt voor de ganse [REDACTED]. Dit plan werd op 29 augustus 1939 goedgekeurd op de Gemeenteraad van Schelle en werd vervolgens eveneens middels KB van 4 maart 1940 goedgekeurd. (Stuk nr. 8).

Overeenkomstig het rooilijndecreet is de rooilijn de huidige of de toekomstige grens tussen de openbare weg en de aangelande eigendommen.

2.

Bij het opmaken van de Gewestplannen heeft men op het Gewestplan Antwerpen de [REDACTED] mee ingetekend.

(...)

Dit houdt aldus in dat geacht moet worden dat de zwarte lijn dewelke het tracé van de [REDACTED] weergeeft op het Gewestplan, het tracé uitmaakt dat werd vastgelegd middels het rooilijnplan dat onverkort werd gelaten door het aannemen van het latere gewestplan.

Middels dit rooilijnplan had men reeds weergegeven binnen welke grenzen de wegenis kon worden gewijzigd en uitgebreid.

3.

In casu is het voorwerp van de aanvraag in de eerste plaats een heraanleg van een reeds bestaande weg. Daarnaast behelst de aanvraag eveneens een kleine uitbreiding, met name door de aanleg van een losstaand fietspad. Deze uitbreiding vindt echter volledig plaats binnen de grenzen van het in 1939-1940 goedgekeurde rooilijnplan.

Het gevolg is dan ook dat geen sprake is van een schending van de bepalingen van het Gewestplan nu de aanvraag volledig binnen dit goedgekeurde rooilijnplan valt dat onverkort wordt gelaten door het latere Gewestplan.

4.

De motivatie dewelke dan ook werd opgenomen in de bestreden beslissing, zijnde dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met het geldende plan omdat de aanvraag immers het heraanleggen en uitbreiden betreft van een bestaande weg binnen de voor deze weg vastgestelde rooilijnen, is dan ook afdoende.

5.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat ook de Raad van State reeds heeft geoordeeld dat een rooilijnplan kan gehanteerd worden als rechtsgrond om een vergunning af te leveren, ook al voorziet het plan van aanleg niet in de uitdrukkelijke mogelijkheid om een weg te verbreden of te verbeteren:

(...)

6.

Dit middel is ongegrond.

...

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

19. In het eerste middel menen verzoekende partijen, onder verwijzing naar de verschillende bepalingen van het gewestplan Antwerpen en VCRO, dat de stedenbouwkundige aanvraag niet bestaanbaar is met de betrokken bestemmingen in het Gewestplan.

20. Stedenbouwkundig betekent ‘Bestemmen’, iets aanwijzen, iets bepalen met name het uitdrukkelijk kiezen voor iets en andere zaken uitsluiten. De bestemming houdt in dat voorschriften worden opgemaakt over het al dan niet toegelaten zijn van bepaalde functies en activiteiten op een bepaald perceel of in een bepaald gebied. De gebruiksmogelijkheden van gronden en gebouwen worden vastgelegd en de verschillende aanspraken op ruimte worden hierbij tegenover elkaar afgewogen. Bestemmen is ook noodzakelijk toekomstgericht bepalen welke functies en activiteiten in een bepaald gebied toegelaten zijn.

21. De bestemming vinden we terug in allerlei planologische instrumenten met verordenende kracht zoals het gewestplan, BPA, RUP, ... , maar ook het rooilijnplan. De toets aangaande de bestemming wordt in stedenbouw omschreven als een toetsing naar de bestaanbaarheid.

22. De vraag die thans aan de orde is betreft de aanleg van wegen. Hoe wordt de bestemming van een weg vormgegeven en hoe kan deze bestemming als weg worden vastgelegd.

23. Het voornaamste instrument hiertoe betreft het rooilijnplan waarmee de rooilijn voor een gebied wordt bepaalt. De rooilijn behelst immers van in den beginne de afbakening tussen de openbare weg en de aangelande eigendommen. **Indien er aldus een rooilijn wordt vastgesteld, wordt de zone aangegeven die bestemd wordt als openbare weg.** Dit is de reden waarom rooilijnen op dit moment veelal worden vastgesteld tezamen met de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het ruimtelijk uitvoeringsplan geeft de bestemming en de inrichting weer van de verschillende percelen in het plangebied en de rooilijn bepaalt de gebieden en percelen die bestemd zijn voor het gebruik als een openbare weg.

24. In onderhavig geval geldt er voor de [ ] dergelijk rooilijnplan. **In 1939 werd een rooilijnplan opgemaakt voor de ganse [ ] (die toen nog de naam [ ] droeg). Dit plan werd op 29 augustus 1939 goedgekeurd op de gemeenteraad van de gemeente Schelle en nadien werd het goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 4 maart 1940. Aldus was er op dat ogenblik in een verordenend plan (rooilijnplan) waarin de zone werd aangeduid die als bestemming kreeg te dienen als openbare weg.** Het is ook in het kader van de verdere uitoefening van dit rooilijnplan dat de aanvraag moet gekaderd worden.

25. Bij de opmaak van de Gewestplannen werd dit rooilijnplan tevens onderzocht door de ontwerpers. In het gewestplan Antwerpen, dat van toepassing is op het grondgebied van Schelle, werd de [ ] dan ook expliciet opgenomen. De bestemmingen van de verschillende percelen rondom werden daarenboven gedimensioneerd op basis van de ligging van de [ ]. **De zwarte lijn** op een gewestplan geeft in het tracé van deze weg weer.

(...)

26. Het rooilijnplan uit 1940 vormt aldus het beoordelingskader daar het als verordenend plan aangeeft welk gebied bestemd wordt als openbare weg. Het gewestplan bevestigt dit enkel aangezien het rooilijnplan onverkort werd gelaten en meer zelfs, de intekening van de [ ] vormt de basis voor de intekening van de verschillende bestemmingszones op het betrokken gebied.

27. **Er is thans sprake van een bestaand, wettig rooilijnplan dat zelfs bevestigd is geworden in het gewestplan. Dit is het verordenend kader aangaande de toets naar de bestaanbaarheid.**

28. Wegen worden immers bij uitstek vastgelegd in rooilijnplannen die een verordenend kader scheppen voor de aanleg of verbetering van wegen.

29. Daarenboven wordt ook op het gewestplan melding gemaakt van de [ ]. In principe bevat het Gewestplan de maatregelen ter verbetering van het voornaamste verkeerwegen. Alle hoofdwegen moeten dan ook op het gewestplan voorkomen. Betekent dit dat kleinere wegen niet op het Gewestplan mogen voorkomen? Geenszins. Hoofdwegen moeten aldus op het gewestplan voorkomen, kleine wegen mogen dit.

30. **Doordat de GSA verwijst naar de verschillende bestemming in het Gewestplan en bovenal naar het rooilijnplan van 1940 wordt aangegeven in welke mate de aanvraag bestaanbaar is en aldus kadert binnen de vooropgestelde bestemming.**

31. Voor de volledigheid, het voorwerp van de aanvraag betreft in eerste plaats de heraanleg van een reeds bestaande weg doch eveneens een kleine uitbreiding, met

name door de aanleg van een losstaand fietspad. De heraanleg en de uitbreiding kaderen echter volledig binnen de grenzen van het in 1939-1940 goedgekeurde rooilijnplan.

32. *Bijgevolg en ten overvloede wordt nogmaals gesteld dat er in casu geen sprake is van een schending van de bepalingen van het Gewestplan nu de aanvraag volledig binnen het goedgekeurde rooilijnplan valt dat zelfs nog uitdrukkelijk werd bevestigd in het Gewestplan.*

33. *De motivatie dewelke dan ook werd opgenomen in de bestreden beslissing, zijnde dat de aanvraag principieel in overeenstemming is met het geldende plan omdat de aanvraag immers het heraanleggen en uitbreiden betreft van een bestaande weg binnen de voor deze weg vastgestelde rooilijnen, is dan ook afdoende.*

34. *Ten overvloede kan worden opgemerkt dat ook de Raad van State reeds heeft geoordeeld dat een rooilijnplan kan gehanteerd worden als rechtsgrond om een vergunning af te leveren, ook al voorziet het plan van aanleg niet in de uitdrukkelijke mogelijkheid om een weg te verbreden of te verbeteren. Dit is logisch, het rooilijnplan is eveneens verordenend en kan een bepaalde zone bestemmen tot de intekening als openbare weg. Het arrest ter zake stelt:
(...)*

35. *Het eerste middel is dan ook niet ernstig en ongegrond.*

De verzoekende partijen dupliceren:

“ ...

37. *Nog daargelaten de vraag of er inderdaad destijds een rooilijnplan werd opgemaakt of dit nog geldig is, zoals verwerende partij thans voorhoudt in haar antwoordnota, moet opgemerkt worden dat dit plan als dusdanig geen vrijgeleide vormt om de heraanleg van de weg én de uitbreiding niet te moeten toetsen aan de bestemming van het gewestplan. Overigens werd in de bestreden beslissing, buiten de loutere vermelding ervan, ook nergens enige argumentatie aangaande deze rooilijn opgenomen, zodat derwijze dat in elke geval op dat punt ook aan de motiveringsplicht tekort gedaan wordt.*

38. *Uit het door verwerende partij geciteerde arrest (RvS nr. 198.498 van 3 december 2009) kan alleszins niet worden afgeleid dat een vergunningsaanvraag niet meer aan het gewestplan zou getoetst moeten worden wanneer deze in overeenstemming zou zijn met een eerder goedgekeurd rooilijnplan. Het tegendeel is waar, aangezien het rooilijnplan voor het gewestplan is tot standgekomen en het gewestplan van nadien dateert. Het gewestplan heeft uiteraard iets toegevoegd dat voorheen niet bestond, nl. de bestemming. Wanneer dan in deze bestemming naderhand een vergunning wordt gevraagd, dan dient deze vergunning, zoals elke vergunning, alleszins (ook) aan het gewestplan getoetst te worden. Het betreft overigens niet slechts de hernieuwing van een bestaande weg, maar de verbreding van iets dat nauwelijks een weg tenoemen is. En zelfs al zou er sprake zijn van iets "bestaands", dan nog vormt dit geen vrijgeleide voor de toetsing aan de bestemmingsvoorschriften. Ook wijzigingen aan "bestaande" zonevreemde constructies (andere dan woningen) dienen principieel op hun bestaanbaarheid met de gewestplanbestemmingen getoetst te worden, zoals elke vergunningsaanvraag hieraan getoetst dient te worden. Een rooilijnplan is overigens niet gelijk te stellen met een bestemmingsplan aangezien het geen bestemming vastlegt, maar enkel de grens tussen het privaat en (toekomstig) openbaar domein. Dergelijk plan doet geen uitspraak over de bestemming en derhalve ook niet over de eventuele*

"bestaanbaarheid" met de bestemmingsvoorschriften. Deze toetsing dient wel degelijk te gebeuren, zoniet wordt het gewestplan (en de daarin opgenomen verordenende bestemmingsvoorschriften die alleszins niet zijn opgenomen in een rooilijnplan) genegeerd.

39. *Anders dan tussenkomende partij voorhoudt, is het rooilijnplan alleszins geen "bestemmingsplan". Dit wordt in de VCRO niet opgenomen in de opsomming van plannen waarmee de ruimtelijke ordening wordt vormgegeven. De rooilijn heeft trouwens een definitie waarin geenszins naar enige bestemming verwezen wordt. Het vormt louter de vaststelling van de grens tussen het privaat en het bestaande of toekomstige openbaar domein. Het bevat geenszins enige uitspraak aangaande de bestemming van de grond. Indien de grond, nadien bij de vaststelling van het gewestplan, een bestemming als natuurgebied edm. gekregen heeft, dan wordt daarmee voor het eerst de bestemming van de grond vastgelegd. Als er reeds een bestaande weg is, dan moet deze uiteraard daardoor niet verdwijnen, maar bij toekomstige werken, waaronder de uitbreiding zoals in casu, zal wel degelijk met de bestemming rekening gehouden moeten worden en, in voorkomend geval, eventueel teruggevallen moeten worden op afwijkingsbepalingen, waarover in voorkomend geval dan wel gemotiveerd zal moeten worden in het licht van de toepassingsvoorwaarden enz. Dit is niet gebeurd.*

40. *Indien men de redenering van tussenkomende partij doortrekt, nl. dat een rooilijnplan een bestemmingsplan is (nl. waarmee de grond bestemd wordt om te dienen als openbaar weg), dan kan net zo goed een onteigeningsplan (bijvoorbeeld voor een fietspad, een containerpark,..) als een bestemmingsplan aanzien worden aangezien daarin dan, volgens de redenering van tussenkomende partij, de bestemming (als fietspad, als containerpark,...) wordt neergelegd. Op die basis zouden dan vergunningen afgeleverd kunnen worden louter op basis van een onteigeningsplan, zonder te toetsen aan het werkelijke bestemmingsplan. Dit is absurd. Deze redenering doet afbreuk aan de finaliteit van elk van deze plannen, waarbij de gewestplannen, de BPA's en de RUP's de bestemmingsplannen zijn, de rooilijnplannen de plannen die de grens tussen privaat en (toekomstig) openbaar domein weergeven en de onteigeningsplannen de plannen waarin de geplande innemingen zullen plaatsvinden. Elk plan heeft zijn functie. De verordenende kracht van de gewestplannen dient gerespecteerd te worden.*

41. *Waarom overigens zou op BPA's en in RUP's de wegenis (meestal in geel) expliciet worden aangegeven (met opname van voorschriften hiervoor), indien de vaststelling van een rooilijn zou volstaan? Waarom zou er een RUP Oosterweelverbinding opgemaakt worden indien het niet noodzakelijk is om de bestemming aan te passen...?*

42. *De redenering van verwerende en tussenkomende partijen kan uiteraard niet gevolgd worden zonder de verordenende kracht van het gewestplan te miskennen. Zoals elke vergunningsaanvraag, had ook de vergunning voor de aanleg én verbreding van de weg hieraan getoetst moeten worden. Dit is ten onrechte niet gebeurd, dan wel alleszins foutief, aangezien de aanvraag alleszins niet bestaanbaar kan worden geacht met de voorschriften van het natuurgebied enz.*

43. *Het middel is kennelijk gegrond.*

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de bij de aanvraag “bijgevoegde nota en plannen” waarin het aangevraagde als volgt wordt beschreven:

“ ...

“In het eerste deel van de [REDACTED], tussen de bebouwde kom en de laatste woningen net voorbij de [REDACTED], wordt de bestaande rijweg versmald voor de aanleg van een dubbelrichtingsfietspad aan de westzijde.

Vanaf het einde van de bestaande asfaltverharding tot aan de grens met Niel wordt een nieuwe rijweg in KWS aangelegd (breedte 6,0 meter goten inbegrepen) met langs de westelijke kant een fietspad in rode beton (breedte 2,5 meter). Tussen het fietspad en de rijweg is een groenstrook van 1,5 meter voorzien. Langsheen het tracé zijn wegversmallingen aangebracht om de snelheid van het autoverkeer af te remmen.

Ter hoogte van de grens Aartselaar/Niel komen de fietsers terug op de bestaande rijbaan.

De rijweg in KWS in de [REDACTED] wordt vernieuwd ten gevolge de aanleg van een riolering.

Het fietspad is een vrijliggend dubbelrichtingsfietspad in rode beton met een breedte van 2,5 meter. Het voldoet aan de ontwerprichtlijnen van het vademecum fietsvoorzieningen.

Voor de uitvoering van de werken worden de bomen die binnen het tracé van de wegenis liggen gerooid.

Er worden 71 nieuwe hoogstammen aangeplant langsheen het tracé.

Er wordt een DWA-riolering aangelegd in de [REDACTED] die via een pompstation aansluit op de bestaande riolering in de [REDACTED].

De bestaande grachten worden maximaal behouden. Daar waar de rijweg opschuift voor het fietspad wordt een nieuwe gracht voorzien aan de kant van het fietspad.”

...”

Uit deze beschrijving en de bouwplannen blijkt dat het aangevraagde niet beperkt is tot een heraanleg of herinrichting van de bestaande verharding van een wegenis, maar tevens een nieuwe verharding en verbreding omvat.

2.

De verzoekende partij voert in het eerste middel in essentie aan dat het aangevraagde in strijd is met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan en dat het motief in de bestreden beslissing dat de aanvraag in overeenstemming is met het “geldende plan” volstrekt onjuist is.

3.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij vast dat de aanvraag gedeeltelijk is gelegen in natuurgebied, gedeeltelijk in agrarisch gebied, gedeeltelijk in ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied en gedeeltelijk in ontginningsgebied met nabestemming groengebied.

De verwerende partij overweegt vervolgens dat het heraanleggen en uitbreiden van de bestaande weg geschiedt “binnen de voor deze weg vastgestelde rooilijnen in het rooilijnplan goedgekeurd bij K.B. op 04-03-1940” en derhalve “principeel in overeenstemming (is) met het geldende plan”.

4.

In het voorstel houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen wordt met betrekking tot het begrip rooilijn onder meer het volgende toegelicht (Parl. St., VI. Parl., zitting 2008-2009, stuk 2185, nr. 1, p. 2):

“De rooilijn wordt van oudsher gedefinieerd als de grens tussen de openbare weg en de aangelande eigendommen. Ze strekt ertoe de openbare weg op een bepaalde breedte te handhaven of te brengen. Anders gezegd, de rooilijn is ofwel de huidige, ofwel de toekomstige scheidingslijn. De rooilijn kan in de eerste plaats de bestaande grens tussen de openbare weg en de private eigendommen weergeven. Ze kan echter ook de toekomstige, nog te realiseren grens aangeven, i.e. de grens zoals die zal bestaan nadat de openbare weg heringericht is. Als dusdanig is de rooilijn een essentieel instrument voor de wegbeheerder om de openbare wegen te kunnen aanpassen aan nieuwe behoeften en inzichten. De voor de toekomst vastgestelde rooilijn brengt eigendomsbeperkingen met zich mee: op de private grond voor de rooilijn wordt een bouwverbod gevestigd. In afwachting van de onteigening mogen de getroffen eigenaars geen werken meer uitvoeren die de rooilijn overschrijden. Omgekeerd kan het ook gebeuren dat door de realisatie van de rooilijn een grondoverschot ontstaat (het gaat dan om een stuk grond dat niet meer tot de openbare weg behoort, zoals bij het versmallen van de weg).”

Een rooilijn heeft essentieel tot doel de bedding van de openbare weg te vrijwaren tegen innemingen van aangrenzende eigenaars.

5.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de gemeenteraad van Schelle op 22 augustus 1939 een “bouwlijnplan” heeft vastgesteld voor de ■■■■, ■■■■ en ■■■■, met aanduiding van onder meer rooilijnen en bouwlijnen. Het plan omvat daarnaast aanduidingen van perceelsgrenzen, gebouwen, levende hagen, stroken die bij de openbare weg in te lijven zijn en stroken die aan de openbare wege nis te onttrekken zijn.

Het “bouwlijnplan” werd goedgekeurd bij koninklijk besluit van 4 maart 1940.

Dit koninklijk besluit werd genomen met toepassing van het toen geldende artikel 76 van de gemeentewet dat “het advies van de bestendige deputatie van de provincieraad en de goedkeuring van de Koning vereist voor besluiten van de gemeenteraad over (...) 7° De algemene rooilijnplannen voor de steden en voor de aaneengebouwde gedeelten in de plattelandsgemeenten, de aanleg van nieuwe en de verbreding en afschaffing van bestaande straten”.

Uit geen enkel gegeven van het dossier blijkt dat de wege nis ter plaatse, sinds 1940, geheel of gedeeltelijk werd gerealiseerd overeenkomstig de vastgestelde rooilijn, noch dat de gemeenteraad besliste tot het goedkeuren van het tracé van de wege nis overeenkomstig deze rooilijn.

6.

De verwerende partij steunt in de bestreden beslissing op het hiervoor vermelde plan dat werd goedgekeurd bij koninklijk besluit van 4 maart 1940 om het aangevraagde in overeenstemming te bevinden met de ter plaatse geldende bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, waarvan blijkt dat deze werden vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979.

Anders dan de verwerende partij voorhoudt in de antwoordnota kan uit geen enkel gegeven worden vastgesteld dat het goedgekeurd gewestplan de in het vermelde “bouwlijnplan” vastgestelde rooilijn heeft geïntegreerd in de bestemming van dit gewestplan. Het gegeven dat de bestaande wegenis met een “zwarte lijn” wordt aangeduid kan daartoe niet doen besluiten. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij zelf het aangevraagde situeert in natuurgebied, agrarisch gebied, ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied en ontginningsgebied met nabestemming groengebied.

Artikel 4.3.1 VCRO bepaalt dat een vergunning wordt geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

Artikel 1.1.2, 13° VCRO bepaalt dat onder stedenbouwkundig voorschrift wordt verstaan: een reglementaire bepaling, opgenomen in (a) een ruimtelijk uitvoeringsplan (b) een plan van aanleg (c) een stedenbouwkundige verordening of een bouwverordening vastgelegd op grond van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Het vaststellen van een rooilijn kan derhalve niet beschouwd worden als een stedenbouwkundig voorschrift, waaraan een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning kan getoetst worden. Evenmin kan een rooilijnplan een motief zijn om een aanvraag in overeenstemming te bevinden met gewestplanvoorschriften waarbij de aanvraag gesitueerd wordt in natuurgebied, agrarisch gebied, ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied en ontginningsgebied met nabestemming groengebied.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente SCHELLE is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 5 september 2011, waarbij aan Dienstverlening [REDACTED] onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de uitbreiding van de [REDACTED] met inbegrip van het rooien van bomen, op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 550 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 15 oktober 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ